

Strana / Page: 14

Rejting / Reach: 0

Država / Country: SERBIA AND MONTENEGRO

Površina članka / Size: 525 cm²

1 / 2

Nije tačno da smo čutali o izmenama zakona o informisanju, nego je javna rasprava bila previše kratka, kaže za NT ambasador OEBS u Beogradu HANS OLA URSTAD:

Iako je protekla dva meseca celokupna srpska javnost brujala o Vladinom Zakonu o informisanju, iz misije OEBS u Beogradu upadljivo su čutali, iako su 90-tih, u vreme vladavine Slobodana Miloševića, umeli vrlo glasno da brane slobodu štampe od nasrtaja režima. Ovog puta OEBS se oglasio tek nakon nekoliko oštih medijskih prozivki na njihov račun.

U intervjuu za NT, Hans Ola Urstad, šef Misije OEBS u Beogradu, objašnjava da nije bilo vremena za odgovarajuću javnu debatu.

• **Zašto se do sada, izuzev štrog saopštenja Misije, niste oglašavali povodom Zakona o informisanju?**

- Hajde da se držimo činjenica. Mi smo direktno podržali radnu grupu eksperata koja je dugo radiла на unapređenju medijskih zakona, kao što su Zakon o radiodifuziji, ili predlog Zakona o medijskoj

koncentraciji. Ali, ni radna grupa, ni Misija OEBS nisu bili uključeni u pisanje amandmana na Zakon o informisanju. Ipak, reagovali smo tako što smo izrazili zabrinutost i obazrivost po pitanju amandmana, iako je vremenski period bio jako kratak i nije omogućio da se održi potpuno otvorena i odgovarajuća javna debata.

• **Da li je u evropskim novinama moguće pročitati da neki političar za nekoga kaže da je lažov ili prevarant, iako za to ne postoji „pravosnažna sudska presuda?“**

- (odgovara kroz smeh) Pa, mislim da se standardi razlikuju od zemlje do zemlje, i da praksa varira od jedne do druge države, kao i regiona. Nivo tolerancije i sudske prakse teško da je svuda isti. Mediјi imaju veliku odgovornost prema javnosti, i mi smo veoma jasno rekli da vlasnici, distributeri i urednici moraju da snose odgovornost i spreče širenje klevete i neistinitih informacija. OEBS snažno ističe i podržava ozbiljnost i istinitost u medijima u globalu, kao i to da vlasnici, distributeri, ali i urednici i novinari, treba da snose odgovornost.

• **Da li je iko iz Vlade Srbije**

tražio stručno mišljenje OEBS pri pisanju ovog zakona, da provere koliko je u skladu sa standardima EU?

- Ako mislite na amandmane na Zakon o javnom informisanju, na to sam već odgovorio. Nismo imali uvid u amandmane pre bilo kog drugog.

● **Jeste li imali bilo kakve kontakte sa srpskom vladom povodom ovog zakona?**

- Nakon što je drugi set amandmana predstavljen, izdali smo zvanično saopštenje za štampu i imali razgovore s Ministarstvom kulture, novinarskim udruženjima, medijskim ekspertima, međunarodnom zajednicom, kao i s nekoliko političara iz Vlade i opozicije.

● **Vodi se debata o još jednom spornom zakonu - o zaštiti tajnih podataka. Čedomir Čupić, predsednik Agencije za borbu protiv korupcije, i Radoslav Sretenović, tražili su od Vlade njegovo povlačenje jer ugrožava njihov rad. Slazete li se s njihovim kritikama?**

- Važno je da takav zakon u potpunosti uzme u obzir potrebe tako važnih institucija da im bude omogućen pristup relevantnim informacijama, kao i potrebe zaštitnika građana i poverenika za informacije od javnog značaja i zaštitu ličnih podataka. Međutim, ja verujem da svaka zemlja ima neke oblasti koje su zaštićene od uvida „spolja“, kao što je slučaj sa sektorom bezbednosti, na primer po pitanju javne bezbednosti ili rada domaćih bezbednosnih službi.

Pronaći pravu ravnotežu po ovom pitanju može, naravno, da bude veoma komplikovano. S obzirom na to da nisam upoznat s detaljima kritika koje su uputila dva gospodina, biće pažljiv i reći da se niti slažem, niti ne slažem. Ali, ono što je sigurno pozitivno su njihov jak angažman i borba za stavove i ubeđenja.

● **Da li je u skladu sa evropskom praksom da novinar koji objavi „tajnu“ informaciju može biti osuden na 15 godina zatvora, a funkcioner koji bez pravog razloga označi neku informaciju kao „tajnu“ plati novčanu kaznu između 5.000 i 50.000 dinara, kao što predviđa ovaj zakon?**

- Očigledno, kazna za svaki slučaj kršenja zakona mora biti ra-

zumna, i u skladu s težinom krivičnog dela. Zakoni uvek mogu da se unaprede ili promene, ili na njih mogu biti usvojeni amandmani. U slučaju prevelikih odstupanja, kao ovog koje ste opisali, to bi trebalo da bude korigovano.

*M. Kordić
Foto: Fonet*

- ZAKON O ZAŠTITI TAJNIH PODATAKA MORA DA OMOGUĆI RAD ZAŠTITNIKU GRAĐANA I POVERENIKU ZA INFORMACIJE OD JAVNOG ZNAČAJA. MEĐUTIM, VERUJEM DA SVAKA ZEMLJA IMA NEKE OBLASTI KOJE SU ZAŠTIĆENE OD UVIDA „SPOLJA“, KAO ŠTO JE SEKTOR BEZBEDNOSTI